

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การตุลาการชั้นอนุศาล

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลชุตยเดช ป.ว.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยนิตินการสมควรจัดตั้งอค์การตุลาการชั้นอนุศาล

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตุรียางค์นาฏศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การตุรียางค์นาฏศิลป์

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานขององค์การตุรียางค์นาฏศิลป์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการขององค์การตุรียางค์นาฏศิลป์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขององค์การตุรียางค์นาฏศิลป์

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นของกิจการหนึ่ง เรียกว่า “องค์การดุริยางคนาฏศิลป์”

มาตรา ๕ องค์การมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนชั้น ณ ที่ใดภายใน หรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๖ องค์การมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ฟื้นฟู บำรุง รักษา นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ของไทย และจัดทำสิ่งซึ่งเป็นอุปถัมภ์แก่การมหรสพเพื่อให้ถูกต้องตามแบบแผน และเพื่อเป็นเครื่องแสดงวัฒนธรรมของชาติ

(๒) ผดุง ส่งเสริมฐานะและเกียรติศักดิ์ของนาฏศิลป์ คีตศิลป์ และดุริยางคศิลป์

(๓) จัดให้มีการแสดงละคร ฟ้อนรำ ขับร้อง ดนตรี เพื่อเผยแพร่ เพื่อความบันเทิงแก่ประชาชน หรือเพื่อหารายได้ หักเสลดอดจนถ่าย ทำ และถ่ายภาพดนตรีเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

(๔) จัดดำเนินการใด ๆ อันจะนำมาซึ่งความเจริญแก่กิจการขององค์การ

มาตรา ๗ ให้องค์การมีอำนาจดำเนินการขององค์การตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) สร้าง ซ่อม จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ก่อกรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ หรือทรัพย์สินใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการมหรสพ

(๒) กำหนดอัตราค่าแสดง บริการ และธุรกิจต่างๆ ขององค์การ และวางระเบียบต่าง ๆ เพื่อการนี้

(๓) กู้ ยืม ให้กู้ ให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคล หรือด้วยทรัพย์สิน

การกู้ยืมเงินถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าห้าล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๘ ให้กำหนดทุนขององค์การเป็นจำนวนเงินยี่สิบล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิมห้าล้านบาท และจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลเห็นสมควร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

มาตรา ๘ เงินสำรองขององค์การ ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ รายได้ขององค์การได้รับจากการดำเนินกิจการให้ตกเป็นขององค์การสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินกิจการ ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เงินสำรองต่าง ๆ เงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ เงินบำเหน็จและรางวัลแก่กรรมการและพนักงาน และเงินลงทุน ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใด ให้แก่งบประมาณรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ และองค์การไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงจ่ายเงินให้แก่องค์การเท่าจำนวนที่จำเป็น

LIRT

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไป
ซึ่งกิจการขององค์การ และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมี
อำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือ
พนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น หรือ
ให้ทำรายงานขึ้นก็ได้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อบริหารงาน ประกอบด้วยประธานกรรมการ ผู้อำนวยการ
ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า
สี่คน แต่ไม่เกินหกคน

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดำเนิน
กิจการขององค์การ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไป
- (๒) วางระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ
- (๓) กิจการตามมาตรา ๗
- (๔) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การ
เลื่อนขึ้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดเงินเดือน การ
ถอดถอน และระเบียบวินัยของพนักงาน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓

(๕) กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการ และเงินเดือน หรือค่าจ้างของพนักงาน

(๖) กำหนดอัตรามาตรฐานค่าเสด็จ ค่าบริการ และค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ

มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการและกรรมการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดแล้วเป็นอันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการเข้าแทน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่เป็นผู้จัดการและดำเนินกิจการขององค์การให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง
ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการขององค์การ

มาตรา ๑๙ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้
ด้วย คือ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ถอดถอนพนักงาน ตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจการขององค์การ โดยไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน ให้มีได้แต่งตั้ง หรือไม่อาจแต่งตั้งได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการขององค์การ และต้องปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้

มาตรา ๒๑ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนขององค์การ และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการบางอย่างแทน ในเมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงาน อาจได้รับเงินบำเหน็จและรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้องค์การมีบัญชีรับจ่ายเงิน บัญชีสินทรัพย์ และหนี้สิน และบัญชีอื่น ๆ ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีและการเงินขององค์การ

มาตรา ๒๕ ผู้สอบและตรวจบัญชีที่มีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ขององค์การ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประชาชนกรรมการ กรรมการ
ผู้อำนวยการ และบุคคลใด ๆ ในองค์การได้

มาตรา ๒๖ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบ
บัญชีเสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับจากวันสิ้นปี
บัญชี และให้องค์การโฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น
แสดงบัญชีงบดุลย์ บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ซึ่ง
ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน
นับจากวันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
โดยที่นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์ ดุริยางคศิลป์ของไทย เป็นศิลปะที่เชิดชู
วัฒนธรรมของชาติ ถ้าสมควรฟื้นฟูส่งเสริมให้มิให้เสื่อมสูญ
และสืบพันธุ์แต่คงที่สมควรจะได้รับการส่งเสริมให้มีฐานะดีและทรงไว้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่เกี่ยวเนื่องกับวิชาชีพของชาติ นอกจากนั้นอาจดำเนินการในสิ่งซึ่งเป็นอุปสรรคแก่การมหาดพิ เช่นการฉายและถ่ายทำภาพยนตร์ การอัดแผ่นเสียง เป็นต้น ซึ่งสมควรจะได้ดำเนินการเกี่ยวเนื่องกันไปด้วย และควรให้กิจการเหล่านี้ดำเนินการไปโดยอิสระ มีฐานะเป็นองค์การนิติบุคคล ทำหน้าที่ตำรวจรักษาติดต่อประเภท เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และหารายได้เลี้ยงตัวเอง จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกา^{๕๕}กำหนดขึ้นตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ^{๕๖} ป.ศ. ๒๕๕๖